

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПІДРОБЛЮВАЧІ КОМУНІСТИЧНИХ ДОКУМЕНТІВ.

Телеграфічна повинка з 6. вересня доносить, що міністер закордонних справ Болівії (республіка в Південній Америці) пропонує в парламенті "документ" III Інтернаціоналу, підписаний Бухарином і Залкіндом, який свідчить, що комуністичний рух в Болівії фінансує Москва. Той "документ" свідчить також, що величезне повстання Індія в Болівії, невеличкий болівійський феодалів, було ділом Москви й комуністів взагалі.

Мало хто чув досі щось про республіку Болівію. Повстання Індія, що відбулося там три тижні тому, втоплення того повстання в крові, зробили республіку Болівію голосною. Та в поганому світі почув світ про республіку Болівію. Почув, що в Болівії збунтувалися Індіанці, найспокійніші люди на світі. Щось страшного творили болівійські визискувачі, коли допровадили до повстання Індія, а потім це повстання кроваво здушили.

Та болівійські міністри покусали вже, як видно, міжнародної капіталістичної політики. Вони дістали "документ" і "доказали", що повстання Індія в Болівії було ділом комуністів і фінансоване III Інтернаціоналом, про що свідчать "підписи на документах" Бухарина й Залкінда. Отож буржуазія Болівії не тільки виправдалася перед цілим світом за кроваву розправу над Індіанцями, але ще й отримала мандат від парламенту на здушення в Болівії робітничого руху та на знищення комуністів — іншими словами, добити Індіанців.

А тепер ми поговоримо дещо про ті "комуністичні документи".

Хіба-ж є де на світі така людина, що читаючи газети, не чула про "комуністичні документи"? Ну, от хоч би про "лист Зіновєва", що ним англійські консервати похвалили "робітничий" уряд МекДоналда?.. Або "наказ Комінтерну Комуністичній Партії Болгарії", що воюючи ним перед світом, кат Цанков замордував 15,000 комуністів, навіть собор в Софії звалив на голову болгарської аристократії, щоб лише мати ліпший претекст нищити комуністів.

Що-ж це були за документи, звідки вони походили? Останніми часами викрито так багато жерел фабрикування таких документів, що про них треба було-б написати цілу велику книжку, бо в газетній статті чи в двох годі про це оповісти.

В першій половині липня ц. р. відбувся в Москві суд над одним з таких підроблювачів "комуністичних документів", Сергієм Дружилловським. Дружилловський підбавляв документи у Варшаві, в Берліні, підбавляв не тільки комуністичні, але різні, які тільки у него замовляли. Однак найбільше фабрикував комуністичних, бо на них був найліпший попит. Він сам про це розказав на суді.

Поит на радянські документи — заявляє Дружилловський — був у мене величезний. Я не встигав виконувати замовлення. Клієнтура (покупці) у мене була дуже широка. Купували у мене документи американський, французький, болгарський і інші посольства, дипломати, навіть буржуазні газети. "Дяй прикладу скажу вам — оповідає Дружилловський — що завідувач берлінської філії американської газети "Шікаго Трибюн", Солдєс, дістав три тисячі доларів за свою статтю, що він її написав на підставі фальшивого документу, куленого у мене. Другий спеціаліст фальшивок, Орлов, купив собі маєток коло Берліну за гроші, які заробив на фальшивих комуністичних документах".

Дружилловський далі заявляє, що покупці добре знали, що документи фальшиві, бо вони просто ті документи у него замовляли. Свою агенцію по підроблюванню документів під назвою "Русіно" ("Русское Информационное Агентство") він явно проголошував на шпальтах російської газети "Руль", в Берліні, той самі газети, з якої так широко черпають свої протирадянські пашквілі "Укр. Голос", "Кан. Українець" і інші жовтодзобні газети.

Оповідючи про сфабрикований документ для кат Цанкова п. н. "Тайні інструкції Виконкому Комінтерну про збройний виступ болгарських комуністів вночі 16. квітня 1925 року", Дружилловський каже, що навіть дату на тому документі визначив сам болгарський посол в Берліні, Попов. Цим документом "виправдав" кат Цанков перед демократичним світом за вирізання 15,000 осіб, за запакання в тюрми коло 50,000.

Дуже багато цікавого оповів на суді в Москві Дружилловський. Він в Берліні приходив до радянського посольства продавати "документи" німецького генерального штабу, але радянське посольство віддало його в руки поліції. Він дофабрикувався до того, що йому стало тісно в буржуазних країнах і він тайно перейшов з Латвії на радянську територію. Але тут його, раба божого, епімаїди зараз таки на кордоні, привезли до Москви, засудили й розстріляли.

Так думає, що цим покалено край фабрикації комуністичних документів? Де-ж там. Дружилловських є багато. Багато фахових царських шпівнів, провокаторів, спеціалістів від різних чорних справ спокійнісько примостилися під захистом французької, англійської, американської буржуазії й далі добре торгують своїм провокаторським ремеслом. Ось хоч би Саблін в Лондоні. Він навіть Шемета, агента Скоропадського, примостив до роботи. Петлюрівцям дещо поміг (під умовою, що, як Скоропадський, так і петлюрівці піддадуться під Миколу Миколаєвича).

Провокатори й фальшивники буржуазії потрібні. Коли-б їх не було, а вона сама-б їх видумала. Дружилловського розстріляли в Москві, а в Парижі викрили цілу зграю Дружилловських:

І знову-ж такі цікаво викрили. Фальшивники посварилися між собою, й один з них прийшов до радянського посольства та заявив, що коли йому добре заплатять, він видасть підроблювачів документів. В радянських посольствах в буржуазних країнах знають вже, як з такими панками балакати. Залікали поліцію, але вона не хоче фальшивника арештувати. Прийшлося звернутися до вищих властей з домаганням і ті — хоч-не-хоч — арештували. А при саїстаї вже й все викрилося. Хто зна, може й не все, але в кожному разі викрилося дуже багато.

Викрилося, що ціла зграя російських білогвардійців промишляла підроблюванням "комуністичних документів". І добре заробляла. Ліпше, як Дружилловський. Бо вона підроблювала не лише паперові документи, але й живі — людей підроблювала. Парижські Дружилловські підроблювали "представників Комінтерну", навіть Раковського підробили.

Свої паперові документи продавали вони Англії, Франції, Італії, Іспанії, дипломатам південно-американських республік. Якраз такий документ замовив у них дипломат Болівії про індіанське повстання. Та найбільше вторгували вони від Іспанії, яку фальшивники дурили на кожному кроці, виманюючи величезні суми грошей. Але в слідуючому числі "У.Р.В." ми подамо докладніше про це за американською та радянською пресою.

ХТО ТАКІ ПІНКЕРТОНЦІ.

В ніякій іншій капіталістичній країні в світі боротьба підприємців проти робітників не виявляється зараз таких брутальних і нахабних форм, як в Злучених Державах Америки.

Американське законодавство дозволяє підприємцям послугуватися найбільш негідними засобами боротьби проти робітників, зате-ж робітничеству воно не дає найменшої охорони проти визиску й-переслідувань з боку підприємств. Одним словом все законодавча машина в Злучених Державах є так накручена, що охороняє тільки самих долларових гнєт, а робітників же "найбільш демократичної" країні не має навіть такого законно забезпечених прав, які мав він колись в кайзерській Німеччині, або в царській Росії.

Найркішим приміром цього нахабства підприємств, питоного тільки американським долларом "демократом", може послужити організація Пінкертонів, відома під назвою "Акційне Товариство Пінкертон". Це найбільш чорносотенна організація страйколомів і індустріальних шпівнів та провокаторів, яка начисляється сьогодні 30 тисяч членів в цілих Злучених Державах.

Завдання цієї "чесної" компанії є двоякого рода: В часах індустріального мира вона доставляє кожному підприємству фабричних шпівнів, яких розділяється зручно й незаметно в фабриці як "вправних робітників" поміж інших робітників; тут вони виконують свою чорну роботу в цей спосіб, що шпівнують і провокують робітників, щоб викрити радикальніші елементи.

Свої услуги оферують вони кожній компанії, чи підприємству в чисто "джентельменський", бізнесовий спосіб. Зразком такого джентельменства хай послужить отакій лист: "Шановний Пане!" Ми є організацією для збері-

гання індустріального мира. З певного джерела ми довідалися, що у вашому мирному підприємстві знаходяться зараз певні юнійні елементи, які втикнулися туди без сумніву в тім намірі, щоб спровокувати у вашім підприємстві неспокій, сарка, а може навіть і страйк. Якщо вам так саме задежить на впорядкованні продовжуванню праці вашого підприємства, як і нам, то просимо дати нам доручення, щоб ці юнійні елементи викрити й видалити, і щоб в цей спосіб можна забезпечити й нададі мирну працю у вашім підприємстві.

Таке викривання переводиться в цей спосіб: Ви замовите від нас кількоро людей — ціна за кожного \$12.00.

Але при цьому ми звертаємо те-ж вашу увагу на те, що при великому розмірі вашого підприємства можна-б багато ліпше успіхи осигнути з 12-ма або 15-ма особами, як з 3-ма або 4-ома.

Ці люди — мимходом кажучи, є й фахові робітники, які працюватимуть в суміш з іншими робітниками і без ніякого, або лише з дуже малою витратою робочого часу вспіють вони найдалше до чотирох тижнів викрити цих юнійників і подати їх імена до управи в цілі їх негайного видалення з роботи".

З поваженням, Відділ "Мирна Праця" — Акційна Спілька Пінкертон.

Таку-то роботу виконують Пінкертонці в часі індустріального мира. Зате підчас робітничих розривів або страйків вони становлять собою добре з'організований кадр страйколомів і погромників, про подвиги яких доводиться дуже часто читати в американській пресі.

Хай-же тепер скаже хтобудь: чи є це де в світі другий такий "демократичний рай", як в Злучених Державах Америки? Мабуть ніде! I. K.

В КРОВС НЕСТ ПЕС ЗВІЛЬНЯЮТЬ МАЙНЕРІВ ВІД ПРАЦІ.

(Стаття надіслана з заходу Канади.)

Живно на "чорне золото" на Кровс Нест Пес скінчилося добування вугля зменшено, а майнери працюють лише по 2 або 3 дні в тиждень.

Пани — як звичайно — пояснюють це в той спосіб, що — мовляв — брак вагонів, бо в фармерів жива.

Але це неправда. Замовлення на вугля вичерпалися, а другий не можуть дістати. Та це нічого не шкідить, бо протягом цього літа вони зробили добрі гроші; зате майнери, які весь час побирали дуже нуждену платню, вийшли на цьому дуже погано. Вони й нічого не вспіли заробити і праці зараз не мають. Лиш деякі одиниці, що вислугувалися добре босам, дістали від них добрі місця в майнах і заробили, бо могли видавати більше вугля. Другі зате доробилися так, що пішли землю гризти, а кільканайзтьок інших пішли

покалічені до шпитаю, де ще до сьогодні вони лікуються.

Такі дорібки майнерів за останніх кілька місяців постійної праці. Давніше, коли майнери "слекували", то хоч в деяких місцях була робота, а цим разом в ті дні, коли майнери переривали роботу, окрім джентельменів і фаєрбосів, ніхто більше не робив не тільки в шахтах, але й на дворі коло майнів.

Зате шпораз частіше приходять накази від майновласників: "cut off expenses". Ці накази боси вірно виконують, очевидно, тільки на рахунок майнерів.

В цій місцевості майнери обох майнів є злучені в один локаль Майн Воркерс Юніон оф Канада. На одних зборках було вирішено, щоб майнерський комітет з "International" майнів поставив домагання до менеджера цієї майни, щоб майнери працювали по одному

тижневі на дві неділі.

Менеджер згодився на це; зате в другій майні — ("McGillivray mine") ця сама справа вийшла зовсім інакше, тобто на шкоду майнерів. Там майнери працювали ще другий день надві шфти. Але це було негідне для майновласників, бо треба було тримати поденних робітників тоді, як продукція вугля зменшалася. Тому власники цієї майни зробили пропозицію майнерському комітету, щоб він зробив такий самий розподіл праці, як в "International" майні, бо в протинний випадку компанія звільнить 50 робітників від праці.

Для вирішення цієї справи скликали дня 1. вересня в год. 2.30 мітинг майнерів. Мітинг був досить чисельний, бо звичайно так буває, що коли боси починають віддалявати робітників з роботи, тоді робітники починають учащати на мітинги, а поза тим про мітинги вони не дають.

На цьому мітингу поставлено пропозицію компанії під дискусію: звільнити 50 робітників, або зробити подібний розподіл праці, як в "International" майні. Відносно цих питань майнери не могли погодитися: одні були за те, щоб компанія звільнила 50 робітників, другі були проти цього.

Колі-ж цей внесок поставлено під голосування, то п'ять голосів було за, а п'ять проти.

Голова мітингу рішився за внеском і таким чином компанія осягнула це, що хотіла: 50 товаришів-майнерів будуть звільнені від роботи.

Тепер я спитаю всіх учасників цього мітингу, що сидили мовчки на мітингу й тільки прислухалися: Товариші, чому ви всі не голосували? Як ви могли допустити до такого рішення? Чи це можна назвати робітничою солідарністю, коли ви даєте лише про себе, а про другого вам байдуже?

Адже-ж ви мусите затямити собі, що те саме буде завтра й з вами, що ви зробили сьогодні з другими. Сьогодні видадуть компанія одних 50, а завтра вона те саме зробить з 50-ма чи навіть 100-ма другими майнерами. Компанія бачить, що між нами нема солідарності й вона використає це як найкраще, але чи буде з цього користь для вас, то це ви бачите аж тоді, коли вже буде запізно.

Прикро про таку річ писати, але годі інакше. Ми мусимо вкінці зрозуміти всі, що де не має єдності й солідарності, там не може бути мови про успішну боротьбу за поліпшення умови праці.

Позбудьмося цього короткозорого самолюбства і стараймося зрозуміти великий ключ пролетаріату:

Всі за одного, один за всіх! Подорожній.

ЖІНКИ У МАЙБУТНІЙ ВІЙНІ.

В минулих війнах жінка брала участь переважно, як доглядачка ранених. В майбутній війні жінки готуються стати поруч з чоловіками з карабіном в руках. Капіталісти у всіх країнах хоч покласти урядово не кличуть жінку до війська, зате-ж вони понатворювали багато різних організацій серед шкільної молоді, різних спор-

тивих товариств, клубів чисто мілітаристичного характеру. Багато таких організацій є серед жіноцтва, переважно середньої й дрібно-буржуазної класи. Багато до таких організацій буржуазія затягає молодого жіноцтва з робітничої класи.

Всі такі великі фашистські організації, як фашистська міліція в Італії, націоналістичний союз в Німеччині, шюккори у Фінляндії, стрільці в Польщі

ри муштрують членкинь цієї організації військового ремесла.

В Польщі жіночі військові організації гуртуються коло організації "Стіселет". Жіночі відділи цієї організації йдуть в літні на шість тижнів у військовий табор на полі й там вчать стріляти та інших військових вправ. Жінкам, членкиням цих організацій, дається навіть відпустку із служби на час військових вправ.

На цій фотографії бачимо навчання американських студенток воєнного ремесла у Вашингтоні, там, де вчать стріляти жюнієрів.

Польські жінки вчать стріляти.

Недавно в Варшаві скінчився військовий курс 40 польських шляхтянок, щоби бути готовими для "оборони ойчизни". Та не врятується панська Польща навіть шляхтянками, коли повстане грізний мстник за кривду — робітничача маса.

Таке відбувається по цілому капіталістичному світі. Навіть в Канаді часто при різних парадах а то просто в будинку на вулиці міста стріляють жінки у військовому уніформі. Тож не дивно, що й в Радянському Союзі лунає телер ключ: "Пролетарку, вивчай військово ремесло!"

На образах ми наочно покажемо як не тільки чоловіки, але й жінки готуються до майбутньої війни. І тим більше повинні ми провадити кампанію проти війни.

У "БІДНИХ, АЛЕ ЧЕСНИХ".

Чували-ж, певно, про таких? Може навіть цікавилися: чому то ніколи не кажуть — "багатий, але чесний", а завжди "бідний, але чесний"?.. немов, коли вже бідний, так само собою повинен бути принаймні — злoding?

Цей мовний перл ми пояснити можемо.

Прислів'я це складало багаті.

А в багатій вбогий — завжди авансом "нечесний".

Бо страшний же: а що, як у його на думці — так чи інакше зазорити голодним оком на кишеньку, або й на саму горлянку багатого?

Тому й "...але чесний". Є й такі.

Це — плохенькі, вбогодухі, на все згодні й за все вдячні... Ті, що чистенько облатані, не ображають видом своїм ока панського, що знають місце своє — біля порогу і за дозвіл стоїти там святається тихою радістю душі незадоволи.

Вони "користуються" дегальними можливостями, ріжечок окрайця від панського обиду сприймають, як величезне досягнення, проповідують еволюцію і ненавидять революцію.

Плодяться під усіма широтами.

У купецьких передніх їх звуть "садишницями", а в парламентських країнах — соціал-угодивими, реформістами, кооператорами то-що. Методи й поведінка однакові в усіх: щоб "як у харощих домах".

А пани їх називають: "хоч бідний, але чесний".

ПЛАЧ УНДО ПО ВИБОРАХ В ГАЛІЦІНІ.

Битє з усіх сторін УНДО за компромісові махінації в часі виборів не то не в силі оборонитися перед ними закидає, але починає каятися і планує над своїм нещасним положенням. Про це можна довідатися з "Нового Часу", органу фашистського крила УНДО. Читатиме там таке: "Це успіх невеликий, що на основі компромісу удалося тут і там здобути належну кількість мандатів. Бо успіх не такий, що поконе найменший опір. Ми були би прогнали, як би були пішли до виборів самостійно".

Невдачу пояснює цитований часисис тим, що політична організація УНДО слаба і що скрізь зростає хлібодіщина Давиловича.

НОВИЙ МУЗЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ СТАРОВИНИ.

На місці колишнього музею Київської Лаври повстан новий заповідник під назвою "Всеукраїнський культурно-історичний музей старовини, що до него понадто увійшла цінна збірка графа Потюцького. Збірка ця має кілька груп старинних меблів, картин, порцеляни, гравюр, військових одягів, запорожської зброї, тощо. Понадто музей має цінну бібліотеку, котра нараховує 17,000 томів книжок, українською, російською, польською, німецькою, французькою, італійською, англійською та іншими мовами по історії мистецтва, історії культури і т. п. ділянок людського знання. Багато є також літографій та різних репродукцій, числом 14,000 штук.

ПСИХОНЕВРОЛОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ В КИЇВІ.

На останньому засіданню колегії Наркомздоровля розглянула питання про організацію в Києві Психоневрологічного Інституту. Зважаючи на велику потребу правобережної України в науково-лікарських закладах для вивчення проблем неврозу, психоневрозів та алькоголізму, а також для лікування значущих груп захворювань колегія Наркомздоровля ухвалила заснувати психоневрологічний Інститут вже на початку наступного бюджетного року. Клінікою й матеріальною базою для того Інституту буде 4-ий радянський санаторій.